

Bijlage 2: Achtergronden**Argumenten**

De argumenten om voor een gezamenlijke financiële verantwoordelijkheid te kiezen zijn:

- Als regio dragen wij via het RTA gezamenlijk de verantwoordelijkheid voor de continuïteit van zorg en het daarmee samenhangende budgetplafond, op basis van een gezamenlijk eenduidig door elke gemeente toegepast budgetverdelingsmodel. Een individuele benadering heeft als risico dat we dit budgetplafond niet waar (kunnen) maken;
- Bij de bepaling van de verdeling van het macrobudget over de individuele gemeenten binnen de te onderscheiden jeugdzorgregio's is nog sprake van grote onduidelijkheden en onzekerheden. Bijv. over de toepassing van het woonplaatsbeginsel, maar ook de volledigheid, juistheid en representativiteit van de zorgvraag- en zorgomzetcijfers voor 2012 (uit meerdere verschillende bronnen, waaronder de Vektis-cijfers). Deze uiterst onzekere gegevens uit 2012 zijn echter wel richtinggevend gebleven voor de verdeling van de macrobudgetten in 2015;
- Er wordt dus voor 2015 nog voornamelijk gerekend met beschikbare uitvraaggegevens over 2012. De onder de zorgcontinuïteit vallende zorgvraag in 2014 wijkt hier echter al in aanmerkelijke mate van af.
- Onvoorspelbare schommelingen in het aantal kinderen in de jeugdzorg heeft een grote invloed op de hoogte van de kosten van een individuele gemeente, vooral daar waar dit de duurdere meer specialistische zorg betreft. Door gezamenlijke financiële verantwoordelijkheid te dragen worden deze individuele risico's ingeperkt;
- Er bestond ten tijde van de inkoop van jeugdhulp nog onvoldoende concreet inzicht in de kosten voor persoonsgebonden budgetten (PGB) en vrijevestigde jeugdhulpverleners.
- Er is (eveneens) gekozen voor een gezamenlijke inkoopvisie en inkoopprocedure op basis van een eensluitend bekostigingsmodel. Hierin wordt het de (regionaal breed) gecontracteerde zorgaanbieder toegestaan om binnen één van de negen zorgfuncties (één perceel) te werken met één ongedeeld regiobudgetplafond. Dit is de optelsom van de budgetten die voor deze functie/dit perceel per gemeente zijn overeengekomen op basis van het historisch gebruik. Vrije budgetruimte in de ene gemeente kan dus ingezet worden voor een extra zorgvraag uit een andere gemeente. Deze benadering vereist derhalve ook afspraken over onderlinge kostenverevening.
- Een eerste voorstel voor een nieuw objectief verdeelmodel voor de macrobudgetten jeugdhulp voor 2016 en verder laat al voor meerdere individuele gemeenten een enorme verschuiving zien. Hierdoor kan al vastgesteld worden dat de bestaande verdeling voor 2015 discutabel is en individuele gemeenten hierop niet één op één afgerekend kunnen worden.

Achtergronden bij het verdeelmodel en de verevening

Er is sprake van een transitie van jeugdhulp waarbij nog grote (ook financiële) onzekerheden gelden. In deze nieuwe en complexe situaties wordt het in zijn algemeenheid als verstandig beoordeeld niet alle beschikbare middelen voor de volle 100% gelijk toe te delen c.q. beschikbaar te stellen voor de bekostiging van het aanbod van de te onderscheiden zorgaanbieders in het nieuwe jeugdstelsel. In zijn algemeenheid wordt dan aangeraden een financiële buffer te realiseren, waarmee enerzijds innovatieve investeringen gepleegd kunnen worden en anderzijds onverwachte negatieve financiële gevolgen kunnen worden opgevangen. Om deze redenen is in het oorspronkelijke budgetverdelingsmodel in het RTA ook voorgesteld een flexibel deel van het jeugdhulpbudget (20%) te reserveren voor een risicoreserve en een innovatiebudget.

Gedurende de uitvoering van het regionale inkoopproces werd echter duidelijk dat er vanuit deze kostenverdeling voor de zorgaanbieders nog een regiobudget resteerde wat bij benadering slechts 60% van hun omzet uit 2012 zou kunnen bekostigen. Uit overleggen met de diverse jeugdhulporganisaties in dit kader werd duidelijk dat de wettelijk verplichte zorgcontinuïteit zeker niet gegarandeerd kon worden met een regionaal budget van minder dan 80% van de omzet van 2012. Om deze omzetverhoging van 60 naar 80% te kunnen financieren moest er noodgedwongen een beroep gedaan worden op het oorspronkelijke flexibele budgetdeel. Er restte zelfs uiteindelijk geen andere mogelijkheid dan er voor te kiezen geen financiële middelen te reserveren voor een risicoreserve en de beoogde vernieuwingsgelden, zij het voorwaardelijk, al bij voorbaat voor het garanderen van het 80% budgetplafond in te zetten.

Daarnaast is het percentage dat iedere gemeente vanuit zijn macrobudget had uitgetrokken voor de

inrichting van de lokale toegang en de toeleiding en de gemeentelijke apparaatskosten verlaagd van 10 naar 6%. Op basis hiervan is geconcludeerd dat een bijstelling van het oorspronkelijke verdeelmodel noodzakelijk was. Doorberekening van dit budgetplafond van 80% van de omzet 2012 houdt namelijk in dat enkele regiogemeenten in de Achterhoek vrijwel zeker niet uit zullen komen met hun macrobudget. Om deze regionale continuïteitsregeling dus toch gezamenlijk waar te kunnen maken, moet onderlinge verevening geregeld worden. Hiermee hebben de acht Achterhoekse colleges ingestemd en hierover zijn de gemeenteraden in november 2014 geïnformeerd.